

"Kallen og staven"

Etter Edvard Jentoft Ruud, Elgnes, Troms

Kallen han skulle til mølna gå
før en trillan trå, før en beiskan brå
Fekk han sjå kor isen lå
en trillan trå, en beiskan brå, før trilla ligg under trararo

Kallen han spurte staven så
meiner du isen bær meg nå

Staven han svara kallen så
gå ut på, så får du sjå

Kallen han ut på isen steig
og isen unna kallen seig

Kallen han sokk og posan flaut
alt hans mjøl gjekk opp i graut

Kjerringa ho tok seg soken i hans
så sokna ho karen sin i land

Så satte ho førre de hesta ni
men ho dro ikkje kallen med alle de

Da satte ho førre hestane tolv
Da kjørte ho kallen på stuegolv

Så kvæsste ho knivan både store og små
og ho på kallen sin å få

Og kjerringa ho både tistra og lo
i år ska du sjå æ får nye sko

Ti par støvlar og tolv par sko
fekk ho av sin kallehud

Og den som ikke nøtta av kallen så
han var ikke verd den kallen å få